

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3C/344/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215205183
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8215205183.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v sporovej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, právne zastúpeného: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovaným: 1. H. S., J.. XX.X.XXXX, H. XX, XXX XX G., 2. K. S., J.. XX.X.XXXX, H. XX, XXX XX G., 3. K. E., J.. XX.XX.XXXX, S. XX, XXX XX V., právne zastúpený: JUDr. Matúš Hrib, advokát so sídlom Na hradbách 5, 085 01 Bardejov, IČO: 42 246 237, o neúčinnosť právnych úkonov takto

rozhodol:

I. Určuje, že darovacia zmluva uzavretá medzi K. S., nar. X.X.XXXX, bytom K.J. XXXX/XX, XXX XX G. ako darcom a žalovanými v 1. a 2. rade ako obdarovanými, ktorou boli do podielového spoluvlastníctva žalovaných v 1. a 2. rade prevedené nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území G., obec G., okres G., zapísané na liste vlastníctva č. XXXXX vedenom Okresným úradom Bardejov, katastrálnym odborom, a to parcela č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 114 m², parcela č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1200 m², parcela č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 183 m², parcela č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 217 m², parcela č. XXXX/X - orná pôda o výmere 300 m², parcela č. XXXX/X - orná pôda o výmere 500 m², parcela č. XXXX/X - trvalý trávny porast o výmere 1524 m², rozostavaný objekt postavený na parcele č. XXXX/X, rozostavaný objekt postavený na parcele č. XXXX/X a nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území S., obec S., okres G., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Bardejov, katastrálnym odborom, a to parcela č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 305 m², parcela č. XXX/X - záhrada o výmere 195 m², parcela č. XXX/X - záhrada o výmere 265 m², na podklade ktorej bol vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností Okresným úradom Bardejov, katastrálnym odborom povolený pod sp. zn. I. XXXX/XXXX je voči žalobcovi právne neúčinná.

II. Žalobu žalobcu voči žalovanému v 3. rade a o určenie právnej neúčinnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými v 1. a 2. rade ako predávajúcimi a žalovaným v 3. rade ako kupujúcim, ktorou boli do vlastníctva žalovaného v 3. rade prevedené nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území S., obec S., okres G., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Bardejov, katastrálnym odborom, ako parcela č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 305 m², parcela č. XXX/X - záhrada o výmere 195 m², parcela č. XXX/X - záhrada o výmere 265 m², na podklade ktorej bol vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností Okresným úradom Bardejov, katastrálnym odborom povolený pod sp. zn. I. XXXX/XXXX zamieta.

III. Žalobcovi voči spoločne a nerozdielne zaviazaným žalovaným v 1. a 2. rade a žalovanému v 3. rade voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ō v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (Sberbank Slovensko, a.s., Vysoká 9, 810 00 Bratislava, IČO: 17 321 123) sa žalobou zo dňa 28.7.2015, po zmene pripustenej uznesením č. k. 3C/344/2015-77 z 20.1.2016 v znení opravného uznesenia č. k. 3C/344/2015-207 z 27.8.2018, voči žalovaným v 1. a 2. rade domáhal vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu - darovacej zmluvy, ktorou boli prevedené nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Bardejov, zapísané na liste vlastníctva Okresného úradu Bardejov, katastrálny odbor č. LV XXXXX, a to pozemky parcela reg. C č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 114 m², parcela reg. C č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 1200 m², parcela reg. C č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 183 m², parcela reg. C č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 217 m², parcela reg. C č. XXXX/X orná pôda o výmere 300 m², parcela reg. C č. XXXX/X orná pôda o výmere 500 m², parcela reg. C č. XXXX/X trvalé trávne porasty o výmere 1524 m², stavby - rozostavaný objekt postavený na parcele reg. C č. XXXX/X a rozostavaný objekt postavený na parcele reg. C č. XXXX/X a nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území S., okres G., zapísané na liste vlastníctva Okresného úradu Bardejov, katastrálny odbor na LV č. XXXX, a to pozemky - parcela reg. C č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 305 m², parcela reg. C č. XXX/X záhrady o výmere 195 m², parcela reg. C č. XXX/X záhrady o výmere 265 m² z K. S., nar. X.X.XXXX, trvale bytom K.J. XXXX/XX, XXX XX G. na žalované v 1. a 2. rade ako obdarované, na základe ktorej vklad vlastníckeho práva bol do katastra nehnuteľností povolený Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor v konaní vedenom pod č. I. XXXX/XXXX a tiež neúčinnosti následnej kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými v 1. a 2. rade a žalovaným v 3. rade, ktorou boli prevedené nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území S., okres G., zapísané na liste vlastníctva Okresného úradu Bardejov, katastrálny odbor na LV č. XXXX, a to pozemkom - parcela reg. C č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 305 m², parcela reg. C č. XXX/X záhrady o výmere 195 m², parcela reg. C č. XXX/X záhrady o výmere 265 m², vklad vlastníckeho práva ktorej bol do katastra nehnuteľností povolený Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor v konaní vedenom pod č. I. XXXX/XXXX, ako aj náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzavrel dňa 28.2.2013 s obchodnou spoločnosťou Radoma s.r.o. Prešov, od 25.4.2014 podnikajúcou pod obchodným menom STEROX s.r.o., IČO : 46 051 341, Priemyselná 534, 082 12 Kapušany (ďalej len „Radoma s.r.o. Prešov“ alebo STEROX s.r.o.“) zmluvu o financovaní č. XXX XXX XXXX, na základe ktorej bol spoločnosti poskytnutý kontokorentný úver vo výške 200 000,- Eur. Na zabezpečenie pohľadávky z predmetného úveru vystavil dlžník v prospech právneho predchodcu žalobcu dňa 28.2.2013 zmenku, za zaplatenie ktorej sa zmenkovým ručením pre celú zmenkovú sumu zaručil K. S., nar. X.X.XXXX, Y. G. K. XXXX/XX, XXX XX G. ako zmenkový ručiteľ (aval). Právny predchodca žalobcu uviedol, že K. S. bol do 24.4.2014 spoločníkom obchodnej spoločnosti STEROX s.r.o. a súčasne vykonával aj funkciu jediného konateľa dlžníka. Keďže dlžník z úverovej zmluvy svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere ku dňu konečnej splatnosti úveru nesplnil, právny predchodca žalobcu ho listom zo dňa 26.2.2014 vyzval na zaplatenie splatnej úverovej pohľadávky v lehote do 3 dní od doručenia identifikovanej výzvy. K. S. ako bývalý spoločník a konateľ dlžníka si musel byť vedomý nepriaznivej finančnej situácie svojej spoločnosti ako aj eventuálnej možnosti žalobcu domáhať sa nárokov z neuspokojenej úverovej pohľadávky prostredníctvom zmenky, na zaplatenie ktorej sa zmenkovo zaručil a preto napadnutou darovacou zmluvou nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXXX, k. ú. G. previedol na svoje dcéry - žalované v 1. a 2. rade. Vklad vlastníckeho práva bol povolený pod sp. zn. I. XXXX/XXXX dňa 25.9.2014. Keďže vzťah zmenkového ručiteľa (K. S.) a žalovaných v 1. a 2. rade zodpovedá v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka vzťahu blízkych osôb (otec a dcéry), úmysel zmenkového ručiteľa ukrátiť žalobcu a vedomosť žalovaných v 1. a 2. rade o tejto skutočnosti sa v zmysle § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka ex lege prezumujú. Žalobca sa v dôsledku namietaného prevodu nemôže úspešne domáhať uspokojenia svojej vymáhateľnej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z majetku zmenkového ručiteľa a uspokojenie žalobcovej pohľadávky je tak výrazne sťažené.

3. V priebehu konania žalobca dopíňal, že žalované v 1. rade po podaní žaloby previedli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. S., vedené na LV č. XXXX kúpnu zmluvou na žalovaného v 3. rade. Vyslovil pritom názor, že žalované v 1. a 2. rade konali s úmyslom účelovo sa zbaviť bonitného majetku a vyhnúť sa plneniu splatného úveru. Pokiaľ by tomu tak nebolo, žalované v 1. a 2. rade by bezodkladne po

doručení predbežného opatrenia (14.9.2015) oznámili okresnému úradu, že sú na základe súdneho rozhodnutia povinné zdržať sa prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v dôsledku čoho by súd konanie o návrhu na vklad prerušil. Tvrdil, že úspešnosťou tohto prevodu bola popretá podstata a zmarený zmysel a význam inštitútu odporovateľnosti právnych úkonov, ktorým je ochrana veriteľa a predchádzanie účelovému znižovaniu hodnoty majetku dlžníka. Preto svoju žalobu rozšíril aj na žalovaného v 3. rade a s odkazom na § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka sa domáhal tiež vyslovenia neúčinnosti kúpnej zmluvy, ktorou boli žalovanými v 1. a 2. rade prevedené nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX, k.ú. S. prevedené na žalovaného v 3. rade. Tvrdil pritom, že prípustnosť odporovania je daná blízkym vzťahom medzi žalovanou v 2. rade a žalovaným v 3. rade (pomer druh - družka), ktorý zodpovedá vzťahu blízkych osôb v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka a tak úmysel ukrátiť žalobcu sa aj v zmysle § 42 ods. 3 Občianskeho zákonníka prezumujú ex lege.

4. Žalované v 1. a 2. rade vo svojich stanoviskách prezentovaných v konaní poukazovali na skutočnosť, že pohľadávka právneho predchodcu žalobcu je postupne splácaná osobami, voči ktorým mala spoločnosť Radoma s.r.o. Prešov pohľadávky. K následnému prevodu nehnuteľností v kat. úz. S. uvádzali, že v čase jeho uskutočnenia nemali vedomosť, že pozemky predať nemôžu.

5. Žalovaný v 3. rade voči uplatnenému nároku namietal, že so žalovanou v 2. rade nemá blízky vzťah tvrdiac, že je dlhoročným partnerom X. E., nar. XX.X.XXXX. Ďalej uvádzal, že napadnutá kúpna zmluva bola so žalovanými v 1. a 2. rade uzavretá 34 dní pred doručením uznesenia Okresného súdu Bardejov č. k. 3C/344/2015-21 z 28.8.2015 žalovaným v 1. a 2. rade. Poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/19/2008 namietal, že zákon neumožňuje, aby sa žalobca ako veriteľ domáhal odporovateľnosti právneho úkonu voči nemu ako účastníkovi následného právneho úkonu a v tomto kontexte odkazoval aj na § 42 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Namietal, že za prevádzané nehnuteľnosti zaplatil sumu 3 060,- Eur a tak žalobca ako veriteľ má priamy a výlučný nárok v zmysle § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka domáhať sa náhrady voči žalovaným v 1. a 2. rade. Žalobu voči žalovanému v 3. rade navrhoval zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

6. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 3C/344/2015-246 z 15.5.2019 súd žalobu v celom rozsahu zamietol a rozhodol, že žalovaní v 1. až 3. rade majú vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Vychádzal pritom zo záveru, že žalované v 1. a 2. rade podľa ich výpovedí nepoznali podnikateľské aktivity svojho otca, jeho dlhy, ani pasíva a tým ani otcov úmysel ukrátiť veriteľa pri náležitej starostlivosti nemohli rozpoznať, pretože o predmetných pôžičkách (dlhoch) svojho otca a jeho obchodnej spoločnosti nemali vedomosť. Vychádzal z ich tvrdení, že sa jednalo o vysporiadanie medzi otcom a ich mamou po rozvode rodičov a preto v danom prípade chýba jeden z predpokladov odporovateľnosti, ktorým je úmysel ukrátiť veriteľa, ktorý sa síce prezumuje, ale ktorý bol vyvrátený. K zamietnutiu žaloby vo vzťahu k žalovanému v 3. rade a určení neúčinnosti právneho úkonu vykonaného medzi žalovanými v 1. a 2. rade a žalovaným v 3. rade týkajúceho sa predmetných nehnuteľností v katastrálnom území S., súd vychádzal z výpovede žalovaného v 3. rade na pojednávaní pred Okresným súdom v Bardejove dňa 23.4.2018, podľa ktorej tento mal záujem o pozemky v kat. úz. S. pre svoju firmu, keď spolu so svojím švagrom hľadali skladové priestory, resp. voľné pozemky, tieto našli na mapke, pričom žalovaný v 3. rade následne komunikoval s rodinou S., dohodli si za ne kúpnu cenu, ktorá bola obvyklá v tomto území, pričom žiadna farcha, resp. poznámka na týchto nehnuteľnostiach v katastri nehnuteľností v tom čase nebola evidovaná a pána S. vôbec nepozná, keďže s ním nemá ani žiadne podnikateľské aktivity a ani vedomosť o jeho dlhoch.

7. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 11Co/68/2019-279 zo 16.1.2020 rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 3C/344/2015-246 z 15.5.2019 v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch svojho rozhodnutia konštatoval, že súd prvej inštancie správne aplikoval § 42a Občianskeho zákonníka a § 119 Občianskeho zákonníka, avšak sa nezameral na to, či žalované v 1. a 2. rade vyvinuli náležitú starostlivosť na spoznanie dlžníkovho úmyslu (v tomto smere bolo na žalované v 1. a 2. rade dôkazné bremeno), teda nezaoberal sa tým, či žalované v 1. a 2. rade vyvinuli v čase uzavretia odporovaného právneho úkonu náležitú starostlivosť za účelom spoznania úmyslu ich otca K. S. ukrátiť týmto úkonom žalobcu ako veriteľa, akú aktivitu za týmto účelom vykonali a teda či vzhľadom na dané okolnosti vyvinuli náležitú starostlivosť na spoznanie dlžníkovho úmyslu. Pokiaľ žalované v 1. a 2. rade tvrdili v tomto smere len toľko, že o dlhoch svojho otca K. S. ako dlžníka nevedeli a ani o jeho úmysle ukrátiť žalobcu ako veriteľa, takéto tvrdenie nie je pre ubránenie sa odporovateľnej žalobe postačujúce. Uložil súdu prvej inštancie dôsledne postupovať podľa

§ 42a Občianskeho zákonníka a bodu 14 označeného rozhodnutia, zaoberať sa v zmysle uvedeného dôvodnosťou podanej žaloby a skúmať vedomosť žalovaných v 1. a 2. rade o ukracujúcom úmysle ich otca K. S. pri uzavretí darovacej zmluvy a zároveň skúmať, či žalované v 1. a 2. rade vyvinuli dostatočnú aktivitu, aby si overili, či právnym úkonom - darovacou zmluvou nedôjde k ukráteniu veriteľov K. S. ako avalistu. V tejto súvislosti konštatoval, že nepostačuje ich vyjadrenie, že im úmysel avalistu nebol známy.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných v 1. až 3. rade a obsahom listinných dôkazov predložených do spisu sporovými stranami, hlavne: zmluva o financovaní č. XXXXXXXXXXXX z 28.2.2013 na č.l. 8-10, kópia vlastnej zmenky z 28.2.2013 na č.l. 11, výzva na zaplatenie splatnej pohľadávky z 26.2.2014 na č.l. 12, úplný LV č. XXXX pre kat. územie S. na č.l. 13-14, úplný LV č. XXXXX kat. územie G. na č.l. 15-16, dohoda o splátkach z 11.11.2014 na č.l. 25-26, čestné prehlásenie z 11.12.2015 na č.l. 66, výpis z obchodného registra na právneho predchodcu žalobcu na č.l. 169, exekučný príkaz z 5.4.2016 vydaný JUDr. Róbertom Tutkom na č.l. 163, upovedomenie o začatí exekúcie vystavené JUDr. Róbertom Tutkom zo 16.2.2015 na č.l. 195-196, rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 3CbZn 530/2014-53 z 8.10.2015, zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava V č.k. 4Zn 183/2014-20 z 26.8.2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 11Co 68/2019-279 zo 16.1.2020, vyjadrenie žalobcu z 30.3.2020 na č.l. 265, aktuálne výpisy z LV č. XXXXX a XXXX na č.l. 310-311, informatívny výpis z obchodného registra na č.l. 312. Vo veci boli vykonané všetky dôkazy, na ktorých vykonaní strany aj po doručení uznesení č. k. 3C/344/2015-291 z 12.3.2020 a č.k. 3C/344/2015-298 z 1.4.2020 trvali, pričom na základe nich bol vo veci zistený tento skutkový stav.

9. Z výpovede žalovanej v 1. rade vyplynulo, že ohľadne nehnuteľností, ktorých sa spor týka bola s ich otcom uzavretá darovacia zmluva a to potom, ako sa ich rodičia rozviedli, pričom malo ísť o súčasť vysporiadania vzťahov medzi rodičmi po rozvoze. Uvádza, že ohľadom prevodu vlastníctva nehnuteľností mali byť zo strany otca oslovené z dôvodu, že otec si potreboval požičať peniaze, pričom každá z jeho dcér mala otcovi požičať sumu 4 000,- Eur. Tvrdila, že o dlhoch svojho otca voči žalobcovi nemala vedomosť, rovnako ani o jeho podnikateľských aktivitách, a ani o ručení za zmenku vystavenú spoločnosťou Radoma s.r.o. Prešov, ďalej že po rozvoze rodičov s otcom dobre nevychádzala, pred uzavretím darovacej zmluvy s otcom spoločne nežila, keďže tento mal adresu K. K. a žalovaná v 1. rade býva na adrese H. XX, G.. Uviedla, že nemala žiadnu vedomosť o tom, že by došlo darovacou zmluvou k ukráteniu ďalších veriteľov, ďalej že vo vzťahu k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k.ú. S. ich prvý oslovil žalovaný v 3. rade so záujmom o kúpu, následne sa s ním stretli, pričom bola uzavretá kúpna zmluva a vyplatená aj kúpna cena za pozemky.

10. Z výpovede žalovanej v 2. rade vyplynulo, že v období mesiaca september 2014 došlo k odpredaju bytu, každá zo žalovaných dostala po 4 000,- Eur, pričom boli následne zo strany otca oslovené na požičanie týchto peňazí, a keďže im otec peniaze nevrátil došlo k prevodu nehnuteľností. Ani žalovaná v 2. rade podľa svojich tvrdení nemala mať vedomosť o podnikateľských aktivitách otca, rovnako ako ani o jeho podnikaní cez obchodnú spoločnosť Radoma s.r.o. Prešov a ani o jeho dlhoch. Vo vzťahu k napádanej kúpnej zmluve uviedla, že žalovaným v 3. rade boli oslovené, otec nepoznal žalovaného v 3. rade, o dlhoch a pasívach zo strany otca sa vôbec neinformovala a ani ju nenapadlo, že by mohlo darovaním dôjsť k ukráteniu veriteľov.

11. Z výpovede žalovaného v 3. rade vyplynulo, že o pozemky v k.ú. S. mal žalovaný v 3. rade záujem z dôvodu, že so švagrom hľadali skladové priestory pre spoločnú firmu, pričom na mape našli tieto pozemky, preto začali komunikovať s rodinou S. o ich odkúpení, dohodli si cenu za ich odkúpenie, dohodnutá cena bola cenou obvyklou pre pozemky v tomto území a následne uzavreli pred notárkou JUD. Hošíkovou kúpnu zmluvu. Vo vzťahu k získaniu týchto nehnuteľností žalovaný v 3. rade uviedol, že žiadna ťarcha, resp. poznámka na týchto nehnuteľnostiach v katastri nehnuteľností evidovaná nebola, pána S. nepozná, nemá s ním ani žiadne podnikateľské aktivity ako aj vedomosti o jeho dlhoch resp. pasívach. Nehnuteľností potreboval len pre svoju osobnú potrebu a pre svoje podnikanie.

12. Zo zmluvy o financovaní č. XXX XXX XXXX uzavretej 28.2.2013 medzi právnym predchodcom žalobcu a spoločnosťou Radoma s.r.o. Prešov bolo zistené, že tejto spoločnosti bol poskytnutý úver formou kontokorentu vo výške 200 000,- Eur za účelom financovania svojich prevádzkových potrieb. Kontokorent sa spoločnosť Radoma s.r.o. Prešov zaviazala vrátiť do 25.2.2014. Podľa bodu 6. (c) označenej zmluvy, pohľadávka právneho predchodcu žalobcu podľa tejto zmluvy, ako aj tie, ktoré so

zmluvou súvisia, musia byť až do ich úplného splatenia zabezpečené blankozmenkou vystavenou spoločnosťou Radoma s.r.o. Prešov avalovanou K. S.Ý., r.č. XXXXXX/XXXX, K. XXXX/XX, G..

13. Z kópie doloženej zmenky vystavenej spoločnosťou Radoma s.r.o. Prešov 28.2.2013 bolo zistené, že označená spoločnosť mala za túto zmenku 29.5.2014 právnenému predchodcovi žalobcu zaplatiť sumu 91 935,35 Eur. Ako zmenečný ručiteľ (per aval) bol na zmenke uvedený K. S., r.č. XXXXXX/XXXX, K.J. XXXX/XX, G. a k tomuto jeho označeniu bol pripojený aj jeho podpis.

14. Z predložených rozhodnutí vydaných Okresným súdom Bratislava V bolo zistené, že jeho zmenkovým platobným rozkazom č.k. 4Zm183/2014-20 z 26.8.2014 bolo spoločnosti STEROX s.r.o. ako žalovanému v 1. rade a K. S., nar. X.X.XXXX ako žalovanému v 2. rade uložené zaplatiť zmenkovú sumu 91 935,35 Eur so 6% ročným úrokom od 30.5.2014 do zaplatenia, zmenkovú odmenu v sume 306,45 Eur, náhradu trov konania vo výške 7 007,24 Eur. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 3CbZm/530/2014-53 z 8.10.2015 súd rozhodol, že vyššie označený zmenkový platobný rozkaz ponecháva vo vzťahu k žalovanému v 2. rade v platnosti v celom rozsahu, pričom súčasne K. S., nar. X.X.XXXX zaviazal na náhradu trov konania o námietkach v sume 1 474,08 Eur. Z exekučného príkazu vydaného JUDr. Róbertom Tutkom č.k. EX 18/2016-13 z 5.4.2016 bolo zistené, že na podklade týchto rozhodnutí bolo voči K. S., nar. X.X.XXXX pre vymoženie pohľadávky v sume 91 935,35 Eur s príslušenstvom začaté exekučné konanie, v rámci ktorého bol vydaný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami z jeho mzdy.

15. Z úplnej kópie LV č. XXXX, k. ú. S. súd zistil, že žalované v 1. a 2. rade sa v priebehu roku 2014 stali spoluvlastníkmi parciel CKN č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 305 m², č. XXX/X - záhrada o výmere 195 m² a č. XXX/X - záhrada o výmere 265 m² a to na základe darovacej zmluvy, vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na podklade ktorej bol Okresným úradom Bardejov, katastrálnym odborom povolený pod sp. zn. V 2032/2014. Z aktuálneho výpisu z LV č. XXXX, k.ú. S., bolo zistené, že žalovaný v 3. rade sa stal ich vlastníkom na základe kúpnej zmluvy, ktorá bola vložená do katastra nehnuteľností pod I. -XXXX/XXXX dňa 21.9.2015

16. Z úplnej kópie LV č. XXXXX, k. ú. G. súd zistil, že žalované v 1. a 2. rade sa v priebehu roku 2014 stali spoluvlastníkmi aj parciel CKN č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 114 m², parcela č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1200 m², parcela č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 183 m², parcela č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 217 m², parcela č. XXXX/X - orná pôda o výmere 300 m², parcela č. XXXX/X - orná pôda o výmere 500 m², parcela č. XXXX/X - trvalý trávny porast o výmere 1524 m², rozostavaný objekt postavený na parcele č. XXXX/X, rozostavaný objekt postavený na parcele č. XXXX/X a to na základe darovacej zmluvy, vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na podklade ktorej bol Okresným úradom Bardejov, katastrálnym odborom povolený pod sp. zn. I. XXXX/XXXX.

17. Medzi stranami nebolo sporné, že medzi žalovanými v 1. a 2. rade a pánom K. S., nar. X.X.XXXX ako ich otcom došlo k uzavretiu napadnutej darovacej zmluvy predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností vedených na LV č. XXXXX pre k.ú. G. a vedených na LV č. XXXX pre k.ú. S., ktorej vklad bol povolený pod sp. zn. I. XXXX/XXXX a tiež nebolo sporné, že medzi žalovanými v 1. a 2. rade a žalovaným v 3. rade bola uzavretá aj napádaná kúpna zmluva, ktorej predmetom bol prevod nehnuteľností vedených na LV č. XXXX pre k.ú. S., vklad ktorej bol povolený pod sp. zn. V XXXX/XXXX.

18. Z dohody o splátkach z 11.11.2014 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a spoločnosťou VS TRANS, spol. s r.o. ako poddĺžnikom bolo zistené, že za účelom zabezpečenia pohľadávky právneho predchodcu žalobcu vyplývajúcej zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX bola uzavretá zmluva o zriadení záložného práva k pohládkam dlžníka a toto bolo registrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv dňa 28.2.2013 pod sp. zn. NCRzp 2545/2013. Listom z 26.2.2014 oznámil právny predchodca žalobcu poddĺžníkovi vznik tohto záložného práva k pohládkam. Dňa 20.12.2013 vystavila spoločnosť Radoma s.r.o. Prešov poddĺžníkovi faktúru č. FV51130243 na zaplatenie ceny tovaru 95 821,97 Eur s termínom splatnosti 30.4.2014. Ku dňu uzavretia označenej dohody mal predstavovať peňažný záväzok poddĺžníka sumu 79 821,97 Eur, ktorá zohľadňovala čiastočné plnenia v sume 16 000,- Eur poukázané poddĺžnikom spoločnosti Radoma s.r.o. Prešov pred uzavretím označenej dohody. Podľa čl. III označenej dohody, poddĺžník v celom rozsahu uznal, čo do právneho dôvodu aj výšky svoj peňažný záväzok a zaviazal sa ho splatiť záložnému veriteľovi na v dohode uvedený účet. Z doloženého

dôkazu o zasielaní platieb na účet uvedený v tejto dohode právnym predchodcom žalobcu vyplývajú platby v sumách po 3 000,- Eur a to ku dňu 4.11.2014, 1.12.2014, 22.1.2015, 27.2.2015, 30.3.2015, 30.4.2015, 29.5.2015, 30.6.2015, 30.7.2015 a 31.8.2015, teda spolu v sume 30 000,- Eur.

19. Z čestného prehlásenia X. E., nar. XX.X.XXXX bolo zistené, že so žalovaným v 3. rade je od apríla 2014 v partnerskom vzťahu.

20. Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa ods. 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

21. Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, odporovať možno právnemu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701?ucinnost=13.05.2015>>) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

22. Podľa § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka, odporovať možno tiež právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a

- osobou jemu blízkou (§ 116 a 117 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701?ucinnost=13.05.2015>>),
- právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,
- právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,
- právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

23. Podľa § 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

24. Podľa § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnemu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

25. Podľa § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnemu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnemu úkonu proti ich predchodcovi.

26. Podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

27. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

28. Podľa § 153 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku

a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

29. Podľa čl. 10 ods. 3 Základných princípov Civilného sporového poriadku, súd môže určiť záväzné procesné lehoty na niektoré procesné úkony.

30. Predmetom konania vo veci samej je žaloba opierajúca sa o ustanovenie § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka. Pre právne posúdenie uplatneného nároku súd považoval podstatné všeobecné východiská, ktoré boli uvedené v bode 14. uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 11Co/68/2019-279 zo 16.1.2020 nasledovne: „Odporovateľnosť právnych úkonov spočíva v tom, že právne úkony dlžníka, pokiaľ ukracujú uspokojenie vymáhanej pohľadávky veriteľa, môžu byť veriteľom napadnuté na súde odporom. Cieľom odporovacej žaloby je dosiahnuť rozsudok súdu, ktorým sa právny úkon dlžníka vyhlási za právne neúčinný. Prostredníctvom odporovateľnosti sa poskytuje ochrana veriteľovi pred právnymi úkonmi jeho dlžníka, ktoré vedú k zmenšeniu jeho majetku a tým aj k zmareniu či ohrozeniu možnosti, aby pohľadávka veriteľa mohla byť z majetku dlžníka riadne a včas uspokojená. Podstata odporovateľnosti právneho úkonu spočíva v tom, že právny úkon, ktorému veriteľ odporuje stráca za stanovených podmienok právnu účinnosť. Táto neúčinnosť nemá všeobecnú povahu ale pôsobí iba vo vzťahu k veriteľovi, avšak vo vzťahu k ostatným subjektom zostávajú účinky právneho úkonu zachované. Právnym dôsledkom odporovania právneho úkonu je relatívna neúčinnosť právneho úkonu. To, že právny úkon napadnutý odporom zostáva platným právnym úkonom znamená, že vyvolá všetky predvídané právne následky, najmä pri prevode vlastníctva dlžníka k veci na tretiu osobu. Iba v pomere medzi veriteľom a treťou osobou (ktorá nadobudla od dlžníka vlastníctvo k prevedenej veci) sa na tento právny úkon hľadí ako keby k nemu vôbec nedošlo a jeho účinky, avšak iba v tomto vzťahu, nenastali. Právne následky pôsobia zásadne ex tunc, t.j. od začiatku (v prípade odporovateľnosti sa to týka iba vo vzťahu medzi dlžníkom a veriteľom). Určením právnej neúčinnosti právneho úkonu (vyslovením odporu) podľa ustanovenia § 42a OZ nastáva iba stav relatívne neúčinnosti dotknutého právneho úkonu. V prípade ak je právny úkon neplatný (či už absolútne alebo relatívne), jeho právne účinky nenastanú vôbec, na právne úkony sa hľadí rovnako ako keby vôbec neboli urobené. V súkromnom práve platí zásada, na to aby veriteľ mohol nejakému právnemu úkonu dlžníka odporovať, stačí objektívna skutočnosť, že bol právnym úkonom dlžníka ukrátený pri uspokojovaní svojej vymáhateľnej pohľadávky, a to napriek tomu, že úmysel dlžníka smeroval k ukráteniu iného veriteľa. Odporovateľnosť postihuje predovšetkým právne úkony dlžníka, vtedy by sa dlžník zbavil majetku aby zmaril uspokojenie nároku veriteľa. Odporovacia žaloba smeruje voči osobe, na ktorú dlžník previedol svoj majetok a ktorá mala prospech z právneho úkonu dlžníka. Odporovateľnosť právneho úkonu sa vzťahuje na dedičov a právnych nástupcov osoby, ktorá na základe odporovateľného právneho úkonu nadobudla majetok dlžníka (§ 42b ods. 3 OZ). Povinnou osobou môže byť i osoba blízka dlžníkovi. Osoby blízke dlžníkovi vymedzuje ustanovenie § 116 OZ. Ak je pre posúdenie právneho úkonu významné, či k nemu došlo medzi blízkymi osobami, tak je tomu aj v prípade odporovateľnosti právneho úkonu podľa ustanovenia § 42a OZ, je potrebné vzájomný vzťah účastníkov právneho úkonu posudzovať vzhľadom na okamih, keď bol právny úkon urobený. Osoba blízka dlžníkovi sa môže podľa § 42a ods. 3 OZ ubrániť odporovacej žalobe len ak preukáže, že o dlžníkovom úmysle ukrátiť veriteľa odporovateľným právnym úkonom nevedela a ani nemohla vedieť napriek tomu, že vyvinula náležitú starostlivosť na spoznanie tohto dlžníkovho úmyslu. Právo domáhať sa odporovateľnosti právneho úkonu zákon prizná veriteľovi nie len vtedy ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného úkonu vymáhateľný, ale dokonca aj vtedy, ak bol už uspokojený. Podmienky, za ktorých môže veriteľ napadnúť právny úkon dlžníka odporovacou žalobou sú uvedené v ustanovení § 42a ods. 2 OZ. Odborná literatúra zahŕňa medzi základne predpoklady odporovateľnosti

- právny úkon, ktorým sa ukracuje pohľadávka veriteľa,
- vymáhateľnosť pohľadávky veriteľa
- ukrátenie veriteľa (objektívna stránka odporovateľnosti),
- úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa (subjektívna stránka odporovateľnosti),
- vedomosť druhej strany o úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

Za odporovateľný právny úkon možno označiť každý právny úkon dlžníka, ktorý vedie k ukráteniu pohľadávky veriteľa. Právne úkony, ktoré možno odporovať, sú uvedené v § 42a ods. 2 až 5. Odporom možno napadnúť právny úkon - ktorým sa dlžník zbavil svojho majetku, ktorý bol platne urobený, ktorý bol urobený v posledných troch rokoch. Právne úkony ukracujú pohľadávku veriteľa najmä vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak nemá v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, hoci nebyť týchto úkonov by sa z majetku dlžníka uspokojil. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že

pohľadávka je vymáhateľná a že dlžníkov právnymi úkonmi skrátujú jej uspokojenie nesie veriteľ. Prevod práva k nehnuteľnosti dlžníka, ktorý sa zapisuje do katastra nehnuteľnosti na osoby blízke dlžníkovi možno považovať za odporovateľný právny úkon len vtedy, ak na jeho základe došlo ku vkladu do katastra nehnuteľnosti. Pri právnych úkonoch, na základe ktorých vznikajú práva vkladom do katastra nehnuteľnosti možno podľa § 42a ods. 2 OZ považovať za právny úkon urobený dlžníkom, prípadne právny úkon ku ktorému došlo medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi, len taký právny úkon, na základe ktorého bolo vložené právo do katastra nehnuteľnosti. Trojročné lehoty na uplatnenie práva odporovať právny úkon dlžníka, preto v týchto prípadoch začínajú plynúť dňom nasledujúcim po dni, ku ktorému vznikli účinky vkladu práva do katastra nehnuteľnosti. Medzi podmienky odporovateľnosti právneho úkonu patrí platnosť odporovateľného právneho úkonu, ktorý sa má odporcom napadnúť. Ak je právny úkon, ktorým dlžník ukrátil pohľadávku veriteľa absolútne neplatný, ukrátený veriteľ sa voči účastníkovi právneho úkonu dovoliť len jeho neplatnosť. Zákon kladie na odporovateľný právny úkon ďalšiu podmienku, ktorou je odporovať iba právne úkony, ktoré dlžník urobil v posledných troch rokoch. V tejto lehote musí byť žaloba podaná na súde. Súd na plynutie tejto lehoty prihliada z úradnej povinnosti (ex officio) pretože ide o prepadnú (prekluzívnu) lehotu. Lehota v trvaní troch rokov sa počíta a plynie odo dňa, kedy bol urobený dotknutý právny úkon. V prípade prevodu práva k nehnuteľnosti dlžníka, ktoré sa zapisuje do katastra nehnuteľnosti, začína trojročná lehota na uplatnenie práva odporovať právnym úkonom plynúť dňom nasledujúcim po dni, ku ktorému vznikli právne účinky vkladu práva do katastra nehnuteľnosti. Medzi základné podmienky odporovateľnosti patrí aj existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi. Táto pohľadávka musí existovať aspoň vo forme budúcej pohľadávky už v dobe, kedy došlo k odporovanému právnemu úkonu. Pre uplatnenie odporu je významné to, že veriteľ má skutočne voči dlžníkovi pohľadávku a že dlžník urobil právny úkon v úmysle ukrátiť jej uspokojenie. Pre úspešnosť odporovacej žaloby zákon vyžaduje, aby pohľadávka dospela do štádia vymáhateľnosti. Podľa Najvyššieho súdu SR sa vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 OZ rozumie taká pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať na súde v základnom konaní (R 44/2001). Najvyšší súd SR k tomu uviedol, že text zákona „vymáhateľná pohľadávka“ a v ňom uvedené prídavné meno „vymáhateľný“ nemožno interpretovať tak, že právo veriteľa uplatniť odporovaciu žalobu sa spája len s pohľadávkou priznanou vymáhateľným súdnym rozhodnutím (exekučným titulom), ale tak, že ide o vymáhateľnú pohľadávku, teda takú, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní. Požiadavka aby bola pohľadávka veriteľa vymáhateľná obsiahnutá v § 42 ods. 1 OZ nevymedzuje podmienku odporovateľnosti právnych úkonov dlžníka, ale aktívnu vecnú legitímáciu na odporovaciu žalobu. Podmienky, za ktorých môže veriteľ odporovať právnym úkonom dlžníka určuje ustanovenia § 42a ods. 1 OZ. Právnym úkonom dlžníka je za podmienok uvedených v ustanovení § 42a ods. 1 OZ odporovateľný nielen vtedy, ak bola pohľadávka veriteľa vymáhateľnou už v dobe, kedy bol urobený, ale aj v prípade ak bol urobený skôr, než sa veriteľova pohľadávka voči dlžníkovi stala vymáhateľnou. Právny úkon dlžníka je podľa ustálenej judikatúry súdov ak sú splnené podmienky uvedené v ustanovení § 42a ods. 1 OZ odporovateľný nielen vtedy, ak pohľadávka veriteľa bola vymáhateľná už v čase, keď bol urobený, ale i v prípade ak bol urobený skôr ako sa veriteľova pohľadávka voči dlžníkovi stala vymáhateľnou. Odporovacej žalobe potom možno vyhovieť, ak bola pohľadávka žalujúceho veriteľa vymáhateľná v čase rozhodovania (Rc 27/2000). Základnou hmotnoprávnou podmienkou odporovateľnosti je skutočné ukrátenie veriteľa. Ukrátenie veriteľa je odňatie možnosti aby sa jeho pohľadávka mohla reálne uspokojiť z majetku dlžníka. K tomu smerujú právne úkony dlžníka s tretou osobou. Ide o také právne úkony, ktoré vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak má v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka (na základe exekúcie) hoci nebyť týchto úkonov by sa mohla z majetku dlžníka inak uspokojiť. Nie je dôležité aký veľký bol dlžníkov majetok v rozhodnej dobe, ale to že tento majetok bol zmenšený odporovateľným právnym úkonom. K ukráteniu uspokojenia vymáhanej pohľadávky teda nemôže dôjsť ak sa síce zmenší majetok dlžníka, ak však napriek odporovanému právnemu úkonu a ďalším svojim dlhom vlastní taký majetok, ktorý sám o sebe postačuje na to, aby sa z neho veriteľ uspokojil. Za skrátujúce sa nepovažujú tzv. ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. O skrátujúci právny úkon v zmysle ustanovenia § 42a OZ nejde vtedy, ak dlžník dostal za prevedené veci práva a iné majetkové hodnoty od nadobúdateľa skutočné (reálne) ich obvyklú cenu alebo mu za ne bola poskytnutá primeraná (rovnocenná) náhrada. Pre záver o ekvivalentnosti plnení nestačí samotné znenie scudzovacej zmluvy. Súd musí v konaní odporovacej žalobe skonštatovať, že ide reálne o ekvivalentný právny úkon. V tomto konaní musí byť záver o tom, že napadnutý právny úkon je ekvivalentným úkonom, vždy bezpečne preukázaný, a to nie s poukazom na jeho znenie ale zistením, že za plnenie ktoré im dlžník stratil nadobudol iné plnenie skutočné rovnocennej povahy. Úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa je jeden

zo základných predpokladov odporovateľnosti (priamy úmysel, nepriamy úmysel). V prípade právnickej osoby sa za úmysel ukrátiť veriteľa považujú prípady, ak úmysel možno pričítať osobám, ktoré vystupujú v mene právnickej osoby (t.j. členovia štatutárneho orgánu). Preukázanie úmyslu dlžníka je jednou z najdôležitejších a najpodstatnejších otázok odporovateľnosti právneho úkonu v danom prípade. Preukázanie úmyslu dlžníka nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak sú „druhou stranou“ osoby blízke dlžníkovi. V takom prípade sa úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa predpokladá a závisí od osôb blízkych dlžníkovi, aby preukázali opak, t.j. že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohli aj pri náležitej starostlivosti poznať. Poslednou podmienkou odporovateľnosti je subjektívna stránka osôb, na ktoré dlžník previedol svoj majetok s úmyslom ukrátiť svojho veriteľa. Ide o osoby, ktoré mali z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech (§ 42b ods.2 OZ). Medzi tieto osoby patria tri kategórie osôb : a) druhá strana právneho úkonu dlžníka, do ktorej skupiny možno zahrnúť akúkoľvek tretiu osobu, s ktorou dlžník priamo dojednal odporovateľný právny úkon v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, vo vzťahu k týmto osobám zákon ustanovuje prísnejšie kritériá pre úspešnosť odporovacej žaloby, v ich prípade musí byť vedomosť o úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa preukázaná, dôkazné bremeno spočíva na veriteľovi, ten musí nielen tvrdiť, ale aj dokázať nielen úmysel dlžníka, ale i vedomosť druhej strany právneho úkonu o tomto úmysle, b) osoby blízke dlžníkovi, na ktoré dlžník previedol odporovateľným právnym úkonom svoj majetok, okruh týchto osôb možno vyvodiť z ustanovení § 116 a 117 OZ, na ktoré sa odvoláva § 42 ods.2 OZ, v prípade blízkych osôb zákon predpokladá vedomosť týchto osôb o úmysle dlžníka, osoba blízka dlžníkovi sa môže podľa ustanovenia § 42a ods.2 OZ ubrániť odporovacej žalobe, len ak preukáže, že o dlžníkovom úmysle ukrátiť veriteľa odporovateľným právnym úkonom nevedela a ani nemohla vedieť a napriek tomu, že vyvinula „náležitú starostlivosť“ na poznanie tohto dlžníkovho úmyslu. Vynaloženie náležitej starostlivosti predpokladá, že osoba blízka dlžníkovi vykonala vzhľadom na okolnosti prípadu s prihliadnutím na obsah právneho úkonu dlžníka takú činnosť, aby dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa, ktorý tu bol v dobe odporovateľného právneho úkonu, z jeho výsledkov poznala, t.j. aby sa o tomto úmysle dozvedela. Úspešná obrana blízkej osoby dlžníka podľa ustanovenia § 42a ods.2 OZ spočíva nielen v tvrdení, že o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa nevedela, ani nemohla vedieť, ale tiež v tvrdení a preukázaní, že vyvinula náležitú starostlivosť na poznanie takéhoto úmyslu dlžníka. Odkaz na dobré vzájomné vzťahy v rodine a dôveru medzi rodičmi ako darcami a žalovanými ako deťmi ako taký dôkaz nenahradzuje (rozhodnutie NS ČR zo 17.7.2012, sp. zn. 21 Cdo 1751/2001). Samotná skutočnosť, že v konaní o odporovacej žalobe nebolo preukázané, že žalovaná osoba blízka dlžníkovi o jeho úmysle odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa vedela alebo musela vedieť, alebo ak sa zistilo, že o tomto úmysle dlžníka nevedela ani nemusela vedieť, nestačí na úspešnú obranu proti odporovacej žalobe. Žalovaná osoba blízka dlžníkovi sa v tejto situácii odporovacej žalobe ubráni, len ak preukáže, že úmysel dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa nemohla spoznať ani pri náležitej starostlivosti. Úspešná obrana žalovanej osoby blízkej dlžníkovi podľa ustanovenia § 42a ods.2 OZ teda spočíva nielen v jej tvrdení, že o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa odporovateľným právnym úkonom nevedela a ani nemohla vedieť, ale tiež v tvrdení a preukázaní, že o tomto úmysle nevedela ani nemohla vedieť, napriek tomu, že vyvinula „starostlivosť“ na poznanie tohto úmyslu dlžníka a šlo o „náležitú starostlivosť“ (rozhodnutie NS ČR zo 17.7.2002, sp. zn. 21 Cdo 1751/2001). Vynaloženie náležitej starostlivosti predpokladá, že osoba blízka dlžníkovi vykonala vzhľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím na obsah právneho úkonu dlžníka takú činnosť, aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, ktorý tu v čase odporovaného úkonu musel byť, z ich výsledku spoznala, t.j. aby sa o tomto úmysle dozvedela. Nie je pritom významné, či dlžník plnil týmto právnym úkonom svoj morálny alebo právny záväzok (rozhodnutie NS ČR z 23.5.2001, sp. zn. 21 Cdo 1912/2000). Zákonná požiadavka „náležitej starostlivosti“ podľa § 42a ods.2 OZ znamená, že osoba blízka dlžníkovi sa pri právnych úkonoch s dlžníkom alebo pri právnych úkonoch ktoré urobil dlžník v jej prospech, musí presvedčiť o tom, že právny úkon neukracuje dlžníkovho veriteľa a nesmie robiť právne úkony (prijímať podľa nich plnenia) na ujmu jeho práv, v prípade, ak sa tak nezachová, musí byť uzročená s tým, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky aj z majetku, ktorý nadobudla od dlžníka na základe takého právneho úkonu (rozhodnutie NS ČR z 23.1.2002, sp. zn. 21 Cdo 313/2001). Prostredníctvom ustanovenia § 42b OZ došlo k doplneniu ustanovenia § 42a OZ vymedzením aktívnej a pasívnej legitímácie v konaní o odporovacej žalobe, rozšírením dôsledkov odporovateľnosti právneho úkonu na tretie osoby, s ktorými dlžník uzavrel odporovateľný právny úkon a zakotvením rozsahu a spôsobu uspokojenia odporovacích nárokov veriteľa. Odporovateľnosť právneho úkonu možno riešiť len na základe žaloby veriteľa. Odporovacia žaloba je prostriedkom slúžiacim na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní a to postihnutím vecí alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovateľným právnym úkonom ušli z dlžníkovho majetku, príp. vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získanému z odporovateľného právneho úkonu. Rozhodnutie súdu, ktorým bolo vyhovené odporovacej žalobe, predstavuje potom

podklad na to, že sa veriteľ môže na základe exekučného titulu vydaného proti dlžníkovi domáhať nariadenia exekúcie a to postihnutím toho, čo odporovaným právnym úkonom ušlo z majetku dlžníka, a to nie proti dlžníkovi, ale voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol urobený právny úkon. V prípade, že uspokojenie veriteľa z tohto majetku nie je dobre možné, musí sa veriteľ namiesto určenia neúčinnosti právneho úkonu domáhať toho, aby mu ten, komu z odporovateľného právneho úkonu dlžníka vznikol prospech, vydal takto získané plnenie. Náhradu ukrátenému veriteľovi má poskytnúť ten, kto mal z odporovateľného úkonu prospech. Odporovacia žaloba je teda právnym prostriedkom slúžiacim na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní a to postihnutím vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, ktoré ušli z majetku dlžníka odporovaným právnym úkonom, príp. vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získaného z odporovateľného právneho úkonu. Aktívne legitimovaným na podanie tejto žaloby je veriteľ, ktorý má v čase rozhodovania súdu voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku. Na odporovaciú žalobu je aktívne vecne legitimovaný len ten, kto mal voči dlžníkovi pohľadávku v dobe, kedy bol urobený odporovaný právny úkon a to i nesplattnú pohľadávku alebo pohľadávku, ktorá má na základe vzniknutého záväzkovo-právneho vzťahu vzniknúť v budúcnosti. Pohľadávka voči dlžníkovi pritom nemusí byť v tejto dobe ešte vymáhateľná, z hľadiska vecnej legitimácie na odporovaciú žalobu stačí, aby bola pohľadávka voči dlžníkovi vymáhateľná aspoň v čase rozhodovania súdu o podanej odporovacej žalobe. Stačí, aby pohľadávka existovala v čase, kedy sa dlžník zbavoval majetku, nezleží na tom, či je táto pohľadávka splatná, nesplattná, podmienená alebo dokonca budúca. Podmienkou aktívnej legitimácie je, že veriteľ bol ukrátený v možnosti uspokojiť svoju pohľadávku z majetku dlžníka a musí existovať najneskôr v čase, keď súd rozhoduje o odporovacej žalobe. Súd bude skúmať otázku, či určitý úkon dlžníka ukrátil alebo neukrátil uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Breno tvrdenia a dôkazné brenno týkajúce sa toho, že pohľadávka je vymáhateľná a že dlžníkove právne úkony ukracujú jej uspokojenie, znáša veriteľ. V konaní o odporovacej žalobe žalujúci veriteľ znáša dôkazné brenno o tom, že má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, ktorú sa nepodarilo uspokojiť z jeho majetku, že v žalobe označený odporovaný právny úkon dlžníka ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, že na uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky nemožno použiť iný majetok dlžníka, že žalovanému (druhej strane odporovaného právneho úkonu) musel byť známy úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa, teda že žalovaný i o tomto úmysle dlžníka pri právnom úkone (v čase kedy bol urobený) vedel alebo musel vedieť. Ak však ide o právny úkon medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou, nemusí žalujúci veriteľ tvrdiť ani preukazovať, že žalovanému musel byť úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy. Zákon v tomto prípade predpokladá, že žalovaný o úmysle dlžníka ukrátiť žalujúceho veriteľa v konaní preukázaným odporovaným právnym úkonom veriteľa vedel, ibaže žalovaný preukáže, že v čase právneho úkonu dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohol spoznať. Žaloba o určenie, že dlžníkov právny úkon je voči veriteľovi právne neúčinný, môže byť úspešná len vtedy, ako bola podaná voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol urobený právny úkon. Pasívne legitimovaná je tak zásadne osoba, ktorá získala odporovateľným právnym úkonom majetkový prospech. Podmienkou úspešnosti žaloby nie je vlastnícke právo toho, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech k veci, ktorá bola predmetom tohto úkonu. V konaní o odporovateľnosť právneho úkonu je účastníkom konania na strane žalovaného osoba, s ktorou alebo v prospech ktorej bol urobený právny úkon, nie dlžník, voči ktorému má žalujúci veriteľ vymáhateľnú pohľadávku.“

31. V okolnostiach prípadu, ak mal byť žalobca vo veci úspešný, bolo vo vzťahu k nároku na určenie neúčinnosti darovacej zmluvy uzavretej medzi K. S., bytom K. XXXX/XX, XXX XX G. ako darcom a žalovanými v 1. a 2. rade ako obdarovanými, ktorou boli do podielového spoluvlastníctva žalovaných v 1. a 2. rade prevedené nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Bardejov, zapísané na liste vlastníctva č. XXXXX ako aj nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území S., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, na podklade ktorej bol vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povolený pod sp. zn. I. XXXX/XXXX v zmysle § 42a a nasl. Občianskeho zákonníka podstatné zistiť, za a) že má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, za b) že dlžník v posledných troch rokoch urobil právny úkon, ktorým ukrátil uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu, a za c) že žalované v 1. a 2. rade, s ktorými mal K. S., nar. X.X.XXXX právny úkon uzavrieť spadajú pod definíciu uvedenú v § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka, t.j. že ide navzájom o blízke osoby. Úmysel ukrátiť veriteľa sa totiž pri právnych úkonoch, ktorými boli veritelia dlžníka ukrátení a ku ktorým došlo medzi dlžníkom a osobami vymenovanými v § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka, alebo ktoré dlžník urobil v prospech týchto osôb predpokladá. Uvedené neplatí, len v prípade, ak druhá strana dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla rozpoznať.

32. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca ako právny nástupca svojho predchodcu je veriteľom pohľadávky voči spoločnosti Radoma s.r.o. Prešov a súčasne titulom zmenečného ručenia aj voči K. S., nar. X.X.XXXX, o čom svedčia vydané a oboznámené rozhodnutia Okresného súdu Bratislava V - zmenkový platobný rozkaz č.k. 4Zm183/2014-20 z 26.8.2014 a rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 3CbZm/530/2014-53 z 8.10.2015, ktoré nadobudli právoplatnosť 11.11.2015. Na základe týchto súdnych rozhodnutí voči K. S., nar. X.X.XXXX, ktoré nadobudli právoplatnosť bolo začaté exekučné konanie vedené súdnym exekútorom JUDr. Róberom Tutkom pod sp. zn. EX 18/2016 (pred Okresného súdu Bardejov vedenom na základe poverenia na vykonanie exekúcie č. XXXX XXXXXX z 26.2.2016). Dôkaz o úhradách pohľadávky spoločnosti Radoma s.r.o. Prešov spoločnosťou VS TRANS spol. s r.o. na účet žalobcu nepreukazuje splatenie celého dlhu K. S. voči žalobcovi. Medzi stranami pritom nebolo sporné, že k uzavretiu napadnutej darovacej zmluvy došlo v roku 2014, t.j. v období kratšom ako 3 roky pred dátumom, ktorým bola na tunajšom súde žalobcom uplatnená odporovacia žaloba. Zo skutočností, ktoré vyšli najavo v priebehu konania súd za splnenú považoval podmienku zmenšenia majetku K. S., nar. X.X.XXXX v takom rozsahu, že by ním bolo ohrozené uspokojenie pohľadávky žalobcu. Vychádzal pritom z rozsahu majetku, ktorého sa odporovaný právny úkon týkal, tvoreného jeho pozemkami a rozostavanými budovami nachádzajúcimi sa prevažne v zastavanom území katastrálneho územia mesta Bardejov a zastavaného územia obce S..

33. Vo vzťahu k naplneniu podmienok pre vyhovie žalobe žalobcu súd zároveň dospel k záveru, že v danom prípade vzhľadom na povahu subjektov medzi ktorými došlo k uzavretiu odporovanej darovacej zmluvy, dopadá na prípad právna norma obsiahnutá v § 42a ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka v spojení s § 116 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej možno odporovať právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou. V danom prípade bolo medzi stranami nesporné, že medzi žalovanými v 1. a 2. rade na jednej strane a K. S., nar. X.X.XXXX na strane druhej je vzťah dcér a ich otca, ktorý je nepochybne vzťahom medzi blízkymi osobami (uvedené potvrdzuje aj správa zabezpečená z Registra obyvateľov SR. Preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa však nie je podmienkou odporovateľnosti v prípade, ak dlžník realizoval právny úkon s osobami uvedenými v § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka, alebo v prospech týchto osôb. V takomto prípade sa existencia ukracujúceho úmyslu dlžníka predpokladá ex lege a skutočný úmysel dlžníka pre procesný úspech žalujúceho veriteľa nie je podstatný. Rozhodujúcou skutočnosťou je ukrátenie veriteľa, teda objektívny stav, ktorý svoje právne následky neodvodzuje od subjektívneho motívu (ukracujúceho úmyslu) dlžníka. Zákon v tomto prípade konštruuje vyvrátenú domnienku, že úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa tieto osoby poznali; je preto na týchto osobách (ak chcú účinne zabrániť podanej odporovacej žalobe), aby v konaní preukázali, že úmysel dlžníka v čase uskutočnenia ukracujúceho právneho úkonu nemohli poznať ani pri vynaložení náležitej starostlivosti. K účinnému vyvráteniu tejto zákonnej domnienky (v záujme vlastného procesného úspechu) je však nevyhnutné jednak tvrdenie žalovanej osoby, že dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať, ale najmä preukázanie (splnenie dôkaznej povinnosti) konkrétnych úkonov vynaloženia náležitej starostlivosti. Z ustálenej rozhodovacej praxe vyplýva, že blízka osoba dlžníka sa môže žalobe podľa § 42a OZ účinne ubrániť ak hodnoverným spôsobom preukáže, že v súvislosti s odporovaným právnym úkonom postupovala s takou náležitou starostlivosťou, aby ukracujúci úmysel rozpoznala, alebo sa o ňom aspoň mohla dozvedieť. Z hľadiska posúdenia požiadavky vynaloženia náležitej starostlivosti zo strany blízkej osoby dlžníka, nemôže odkaz na vzájomnú dôveru medzi blízkymi osobami nahrádzať dôkaznú povinnosť žalovanej strany preukázať vynaloženie určitých konkrétnych úkonov náležitej starostlivosti tak, ako to predpokladá ust. § 42a Občianskeho zákonníka (R 67/2017). V priebehu konania však žalované v 1. a 2. rade aj napriek účinnému doručeniu uznesenia tunajšieho súdu č. k. 3C/344/2015-298 z 1.4.2020, ktorým boli vyzvané na označenie dôkazov na preukázanie vynaloženia náležitej starostlivosti za účelom rozpoznania úmyslu ich otca K. S. ukrátiť týmto úkonom žalobcu ako veriteľa ani neuviedli žiadnu aktivitu, ktorú za týmto účelom vykonali. Ich tvrdenia produkované v priebehu konania nie sú dostatočne spôsobilé pre ubránenie sa odporovateľnej žalobe, pričom v tejto súvislosti súd upriamuje tiež na vyjadrenie žalovanej v 2. rade, že sa o otázku dlhov otca a ich splatenia nezaujímal. Pre neunesenie dôkazného bremena tvrdenia žalovaných v 1. a 2. rade o vynaložení náležitej starostlivosti na rozpoznanie úmyslu dlžníka (ich otca) ukrátiť svojho veriteľa je preto nárok žalobcu na určenie neúčinnosti napádanej darovacej zmluvy voči žalovaným v 1. a 2. rade plne dôvodný.

34. K rovnakému právnemu záveru však nie je možné dospieť vo vzťahu k žalovanému v 3. rade a pokiaľ ide o nárok na vyslovenie neúčinnosti následnej kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými v 1. a 2. rade a žalovaným v 3. rade. Ustanovenie § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka umožňuje žalovať nielen pasívne legitimované osoby, ktoré mali z odporovaného právneho úkonu dlžníka, ale aj dedičov takejto osoby, t.j. zákonných i zvetných dedičov, ktorí tvoria v sporovom konaní nerozlučné procesné spoločenstvo a tiež prípadných právnych nástupcov po zaniknutých právnických osobách (spravidla zaniknutých bez likvidácie s určením právneho nástupcu). Voči tretím osobám ako singulárnym nástupcom pasívne legitimovaných osôb sa možno úspešne domáhať určenia neúčinnosti právneho úkonu vtedy, ak im boli okolnosti prípadu a skutočnosti odôvodňujúce odporovateľnosť proti ich predchodcovi známe. Dôkazné bremeno na preukázanie tejto podmienky je však na žalobcovi, t.j. veriteľovi dlžníka, ktorý odporovateľný právny úkon s predchodcom takejto tretej osoby urobil. V danom prípade žalobca napriek výzve obsiahnutej v uznesení súdu č. k. 3C/344/2015-291 z 12.3.2020 neoznačil žiadne dôkazy na preukázanie skutočnosti, že žalovanému v 3. rade boli v čase uzavretia kúpnej zmluvy známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť darovacej zmluvy žalobcom voči právnym predchodkyňami žalovaného v 3. rade (ktorými boli žalobkyne v 1. a 2. rade). Dokonca vo vyjadrení z 30.3.2020 sa vôbec nedotkol nároku na určenie neúčinnosti napádanej darovacej zmluvy voči žalovanému v 3. rade a už vôbec nepreukazoval, že žalovanému v 3. rade boli známe okolnosti túto odporovateľnosť odôvodňujúce. Žalovaný v 3. rade v priebehu konania relevantným spôsobom (predloženým čestným vyhlásením) vyvrátil aj tvrdenie žalobcu, že so žalovanou v 2. rade má blízky partnerský vzťah, ktorý by poznaniu okolností odôvodňujúcich odporovateľnosť právneho úkonu eventuálne mohol nasvedčovať. Skutočnosť, že ku vkladu vlastníckeho práva vo vzťahu k nehnuteľnostiam v katastrálnom území S. na žalovaného v 3. rade došlo až po doručení uznesenia sp. zn. 3C/344/2015 z 28.8.2015 žalovaným v 1. a 2. rade nijako nepreukazuje, že žalovanému v 3. rade boli v čase uzavretia kúpnej zmluvy známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť napádanej darovacej zmluvy, na základe ktorej sa žalované v 1. a 2. rade stali ich spoluvlastníkmi. Preto pokiaľ ide o vyslovenie neúčinnosti darovacej zmluvy aj voči žalovanému v 3. rade na podklade § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka súd žalobu voči žalovanému v 3. rade zamietol.

35. Súd zamietol žalobu aj vo vzťahu k nároku na určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými v 1. a 2. rade ako predávajúcimi a žalovaným v 3. rade ako kupujúcim, ktorou boli do vlastníctva žalovaného v 3. rade prevedené nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území S., obec S., okres G., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Bardejov, katastrálnym odborom, ako parcela č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 305 m², parcela č. XXX/X - záhrada o výmere 195 m², parcela č. XXX/X - záhrada o výmere 265 m², na podklade ktorej bol vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností Okresným úradom Bardejov, katastrálnym odborom povolený pod sp. zn. I. XXXX/XXXX zastávajúc názor, že tento právny úkon nebol úkonom dlžníka žalobcu a preto táto právna skutočnosť nemá bezprostredný vzťah k ukrátenej pohľadávke. Dôvody odporovateľnosti právneho úkonu tak nemožno na tento úkon vzťahovať a odporovateľným vždy zostáva naďalej iba pôvodný právny úkon medzi dlžníkom a singulárnym právnym predchodcom tretej osoby (pozri aj Števec, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2015, 332 s.). Vo vzťahu k žalovanému v 3. rade sa bolo možné domáhať len odporovateľnosti napádanej darovacej zmluvy a to za predpokladu preukázania podmienok vyplývajúcich z § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka, čo však v konaní žalobcom preukázané nebolo. Preto súd zamietol aj uplatnený nárok žalobcu na určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území S., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, ktorá bola uzavretá medzi žalovanými v 1. a 2. rade a žalovaným v 3. rade. Žalobcovi však aj napriek následnému prevodu týchto nehnuteľností na žalovaného v 3. rade zostáva voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu vyplývajúci z § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka.

36. Spolu s vydaným rozsudkom súd nezrušil neodkladné opatrenia nariadené Okresným súdom v Bardejove uznesením sp. zn. 3C/344/2015 z 28.8.2015 v znení zmenenom uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 11Co/186/2015-37 z 3.11.2015 ani neodkladné opatrenie nariadené Okresným súdom v Bardejove uznesením sp. zn. 3C/344/2015 z 13.5.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/145/2016 z 21.9.2016, ktorých účinnosť je ich výrokom obmedzená do právoplatného skončenia tejto sporovej veci. V zmysle § 333 C.s.p. tieto neodkladné opatrenia teda zaniknú uplynutím času, t. j. dňom právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie v tejto veci právoplatne skončí. Označené neodkladné (predbežné) opatrenia boli časovo obmedzené len do právoplatného skončenia vo veci samej o určenie neúčinnosti žalobou napádaných právnych úkonov (čo je toto súdne konanie), preto

uplynutím času, ktorý bol v nich vymedzený zaniknú a nie je potrebné ich zrušovať samostatným výrokom súdu.

37. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 396 ods. 3 C.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, pričom ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Výrok o trovách konania tak vychádza zo záveru, že žalobca bol v konaní voči žalovaným v 1. a 2. rade úspešný, preto mu súd voči nemu priznal plnú náhradu trov konania a naopak, vo vzťahu k nároku uplatnenému voči žalovanému v 3. rade, bol žalobca neúspešný, preto súd vzhľadom na jeho úspešnú obranu v konaní žalovanému v 3. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Toto rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania sa v plnom rozsahu sa týka ako prvoinštančného konania, tak aj predchádzajúceho odvolacieho konania.

40. O výške náhrady trov konania žalobcu bude rozhodnuté samostatným uznesením postupom podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh, § 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.